ஸ்ரீ அகஸ்தியர்
ஹரித்துவார்
இதழ் 1
பூஜ்யஸ்ரீ சத்குரு தாளி பாபா

ஸ்ரீ அகஸ்தியர் உரையாடலும்!
ஹரித்துவார் ஸத்ஸங்கமும்!!
இதழ் 1

பொருளடக்கம்

1. ஹரித்துவார் ஸத்ஸங்கம்-----------------------------------1

எல்லாம் நீ!

உ

ஸத்திய வாக்கு 1

ஸத்தியம் பேசு.
தர்மம் செய்.
நாவை அடக்கு.
கருணையோடு இரு.

"ஸத்தியம் பேசினால் தர்மம் நிலைபெறும்!"

"ஸ்ரீஸத்குருதிருவடி தன்னை"
"நம்பினோர் கெடுவதில்லை"
"தெய்வம் மனுஷ்ய ரூபேண"
தெய்வம் தோன்றும் துணையன்!
யத் பாவம் தத் பவதி!
ஸ்ரீராம், ஜெயராம், ஜெயஜெயராம்

ஓம்

"அகம்பிரம்மம், ஜெகம் பிரம்மம், அகமே எல்லாம்!"
"ஜெகம், பரமும் ஜீவர்களும், அறிதும் இல்லை!"
"அடங்கு!" "அடங்காதே!"

சினிமா & T.V.
இவைகளில்
காணும், காட்சிகளையே
மனம் / ஸத்தியமாக
நம்பும். மேலேவேறிய
இரண்டிலும், கலிதோஷம்
பின்னிப் பிணைந்து, விரி
யாருத்தால், அதுவே ஸத்தியமாக தோன்ற
வேண்டும். அதை மறைக்க மறுக்க முடியாது.

முகவுரை! ஷீமா!

ஓம் ஆத்ம ஞானக் குழந்தாய்!
பிரம்மானந்தம் / ஸ்வய அனுபவம்
அவதாத என, வாழ்த்தி ஆசி வழங்குகிறேன்.
இம்மடலில் வரும் விஷயங்கள், அதிகமானவை.
பயனுள்ளதே.
ஆகவே உன் கேள்வியும்
ஸ்ரீ புராணக் கதைகளும் / ஸ்ரீமத் பாகவத கதைகளும்
உரியவர்களுக்கு உன்
கேட்டு அறிவையே,
போன்று, இக் கேள்விகள் வருவது இயல்பே.
இம்மடல் படிப்பவர்கள், பிற பகுதியில் உள்ள
கேள்வி பதில் / படித்து தெளிவு பெறவும்.
ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஷ்மணின் பாதங்களை ஸ்ரீ பகவானை
கண்ணனை இருந்து கொண்டு, பணிகிறேன்.
நலம் பெறுவாய் என வாழ்த்துகிறேன்.
இருபத்து ஒன்றோ / நடப்பது நவமே. பாலகண்ணன்.

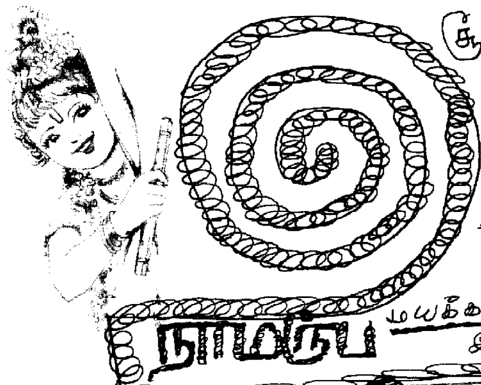

சூட்சுமம் என்றால்? 2

மின்சாரம் என கொள்ளலாம்.

சூட்சும தேகம் என்றால்?

ஓர் பக்குவ ஆன்மா

மயக்கம் என்னும் மரணம் இல்லாமல்

நமக்கு கடவுள், காண முடியுமா?

ஹரித்துவாரில் நடந்த ஓர் சம்பவம்.

ஹரித்துவாரில், இருந்து சிவ சமயம் அழைப்பு வரும். அதுசமயம், இச் வைத்தியம், அங்கு சென்று அங்கு நடைபெறும், ஸத்ஸங்கத்தில் கலந்து கொள்ளும். சென்ற முறை, சென்றிருந்த போது, பல அன்பர்கள் சில கேள்விகள் கேட்டனர். அதில் ஓர் முக்கியமான, நிகழ்ச்சியை மட்டும், கீழே தருகிறோம். கருத்தால் உணர்க. அவர்களில் ஹரி என்பவர், மிகவும் முக்கிய மானவர். இனி இவ் உரையாடல், கேள்வி பதிலாக தருகிறோம்.

ஹரி :- ஸ்ரீபாபாஜி, தாங்கள் இருப்பிடமோ காவிரிக்கரை, இதுவோ கங்கை கரை, தூரமோ ஆயிரம் மைல்களுக்கும், அப்பால் உள்ளது. தாங்கள் நடை, உடை, பாவனையை,

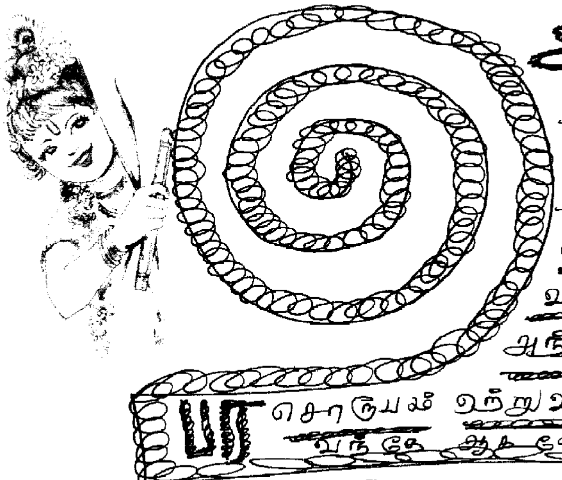

அறிவின் ③

நிலையால் ஸ்திரமாக இருந்து கொண்டு நம் அறிவின் ஸ்திர எண்ணத்தால் எந்த வடிவம் கொடுக்கிறோமோ அந்த வடிவத்தை காலப்போக்கில் ஸொரூபம் பெற்று வருகிறது. எங்கே ஆக வேண்டும்.

காணும் போது பணத்தை தொடாதவர் எனத் தெரிகிறது. அத்தன்மையினால், எந்த வாதங்களிலும் வர முடியாது. ஆறாவது வருஷம், ஓர் நான்கு ஐந்து முறையாவது இங்கு தாங்கள் இதே இடத்தில் வருவதை தருகிறீர்கள். தாங்களோ கூட்டத்தோடும் வருவதில்லை. எந்த கூட்டத்திலும், சேர்வதும் இல்லை. தாங்களிடம், எந்த ஸித்துக்களும் இருப்பதாக தெரியவில்லை. வேறு மந்திர மாயா ஜாலமும், தாங்களிடம் இல்லை. ஒரு மணி நேர மௌன. அரைமணி நேர மௌனத்தால் தாங்கள் இங்கு தரமுடிகிறது. கேட்கும் கேள்விகளுக்கு மட்டும், உத்தமதர்க்கமாகவும், வெகு வெகு தெளிவாகவும், பதில் தருகிறீர்கள். அந்த பதில்களும், மறுக்க முடியாததாகவும், எல்லாம் ஏற்புடையதாகவும் அமைகிறது. ஒரே ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. வைத்தியம் சிரித்துக் கொண்டே இடமளிக்கிறது

(4)

இதைத்தான் உதாரணத்திற்கு பல்பு! என ஸ்ரீ மஹான்கள் சொல்வர். மின்சாரம் இல்லாமல் பல்பு எரியாது. பல்பு இல்லாமல் மின்சாரம் தெரியாது. அதே போல் பரமும் ஸ்ரீபகவானின் மூலமாகத்தான் தோன்ற முடியும்! தோன்ற முடியும்.

வைத்தியம் :- அன்பரே! பொறுங்கள்! பொறுங்கள்! தாங்கள் கேள்வி என்ன? அதை மட்டும் சுருங்கச் சொல்லவும்?

ஹரி :- ஓகோ! ஓகோ! அதிகம் பேசுவது உமக்குப் பிடிக்காது. அப்படி பேசாமலிருக்க என்னால் முடியாது. சரி விஷயத்துக்கு வருவோம். தாங்கள் எப்படி வருகிறீர்கள்? எப்படி போகிறீர்கள்?

வைத்தியம் :- எமதய்யன் கருணையால், வருகிறோம். அவன் கருணையால், உங்களுக்கு விடையும் தருகிறோம். அவன் கருணையால், எங்கிருந்து வந்தோமோ, அங்கு செல்கிறோம்.

ஹரி :- எமதய்யன் என்று, எவரை குறிப்பிடுகிறீர்கள் பாபாஜீ?

வைத்தியம் :- எமதய்யன் திருடன் கண்ணனையே!

ஹரி :- கிருஷ்ணனையா சொல்கிறீர்கள் பாபாஜீ?

வைத்தியம் :- (பலமாக சிரித்து விட்டு)

இயக்க நிலைக்காக (5)
பர சொரூபமே
(நின்சாரமே)
ஸ்ரீபகவானே!
(அனேகவித ரூபங்களாக)
வருகிறது என உரை வேண்டும்
பின் (ஸ்ரீபகவானின்)
பிரகாசம் பரமே (நின்சாரமே) ஆகும் என உணர்க.

வைத்தியம்:- (சபையோரைப் பார்த்து) ஐயா! மஹாத்மாக்களே! கண்ணன் வேறு! கிருஷ்ணன் வேறு? (ஹரி இடைமறிக்கிறார்)

ஹரி:- ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவை திருடன்! என, ஏளனமாகப் பேசுகிறார் இவர். அதைக் கேட்டுக் கொண்டு, எப்படி சும்மா இருக்க முடியும்? (ஷ்யாம் என்பவர் குறுக்கிட்டார்)

ஷ்யாம்:- ஏ ஹரி! இந்த பாமரனைப் போன்று, உனக்குத் தெரியாது. போகப் போகத் தெரிந்து கொள்வாய். உன் கேள்வியை மட்டும் கேள்?

ஹரி:- (திகைத்தார் முதலில். பின் கேட்க ஆரம்பிக்கிறார்?) ஹே பாபா! தாங்கள் கடவுளை கண்டதுண்டா?

வைத்தியம்:- அன்பரே! கடவுளை காண முடியாது. தேவ தெய்வங்களை அறிவுக்கண் கொண்டு,

கண்டுணரலாம்!

(கண்டு + உணரலாம் = கண்டுணரலாம்)

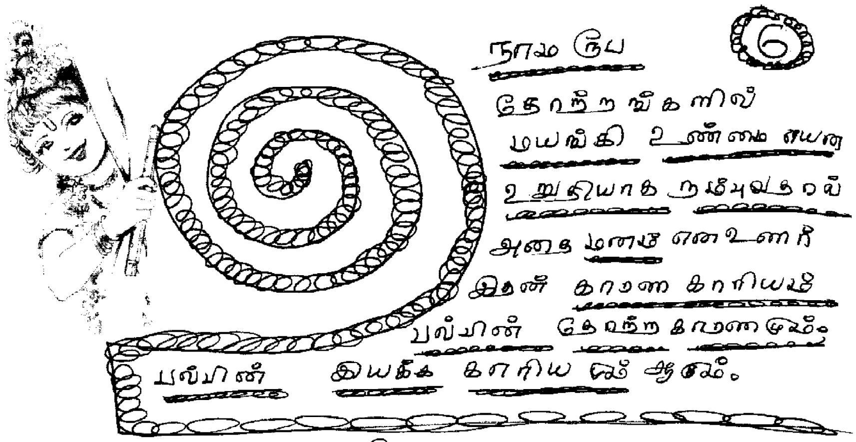

ஹரி :- ஏன் கடவுளைக் காண முடியாது என்றும், தேவ தெய்வங்களை காணலாம் என்றும் கூறுவதன் பொருள் என்ன? கடவுள் வேறு? தேவ தெய்வங்கள் வேறு?

வைத்தியம் :- ஆமாம் அன்பரே! இரண்டும் வேறு வேறு தான். கடவுள் சூட்சுமம் ஆகும். தேவ தெய்வங்கள் சூட்சுமரூபம் ஆகும்.

ஹரி :- இவ்விரண்டுக்கும் வித்தியாசம் என்ன?

வைத்தியம் :- சூட்சுமம் என்றால் மின்சாரம்! சூட்சுமரூபம் என்றால், விதவிதமான பல்புகள்!

மின்சாரம் காண முடியாத ஒன்றாகும். ஆனால் பல்புகள் காணக் கூடிய ஒன்றாகும். மின்சாரம் நான் இருக்கிறேன் என ஒளிராது, ஆனால் பல்புகளோ.

நாம் மின்சாரமாக இருந்து என்ன

7

பயன்?

நாம் பல்பாக இருந்து ஒளி கொடுக்கலாமே. ஓர் உபகார வஸ்துவாக இருக்கலாமே என மனம் படைத்தோர் கேட்கத்தான் செய்வர். கேட்டே ஆகவேண்டும். இதை உணர்

தன் வடிவத்தையும் காட்டி, அம்மின்சாரத்தை தானே ஏற்றுக் கொண்டு, தான் தானே பிரகாசிக்கும். பல்பு (தெய்வம்) இவ்வாறு மின்சாரம் (கடவுள்) இருக்கும் இல்லாததே.

ஷ்யாம்:— சூட்சும ரூபம், என ஏன், பல்பை சொல்கிறீர்கள் மாமா?

வைத்தியம்:— ஓர் அன்பர் என்ன சொல்கிறார் என்றால்:— நீ எந்த வடிவில் கருதினாயோ, அந்த வடிவில் தோன்றுவார் கடவுள் சொந்த வடிவம் பெயரில்லார் தமக்கென நாமரூபம் இல்லாதவர். சுத்த மௌன சின்மயமாம் கடவுள் என்பது.

8

விதவிதமான
கவர்ச்சியான
அழகழகான
ரகரகமான
இப்பலகோடிக் கணக்கான பல்புகளாக
தோன்றி என்ன கண்டாய்?
என்ன அனுபவித்தாய்? என்ன சுகம் கண்டாய்?
அறிவு அன்றி சிந்தையமாயாக.

என்றோ அந்த நிலையை வைத்து, உருவெடுத்து,
மெய் அன்பர்கள் கொடுக்கும், நாமரூப வடிவத்தை ஏங்கிய வண்ணம், கடவுள் வருகிறார். அங்கே ஆக வேண்டும்.

ஷ்யாம் :- ஆமாம் பாபா! நாங்கள் எல்லாம் அழைத்தால், கடவுள் என்று, அந்த தெய்வங்கள் வருவதில்லையே, காரணம் என்ன? அப்படியானால் அது பாரபட்சமாக தோன்றுகிறதே பாபா?

வைத்தியம் :- சிரித்துக் கொண்டே நீங்கள் அனைவரும் மனதால்! தான்! நாமரூபம்! கொடுக்கிறீர்கள். நீங்கள் எவரும் அறிவால்! நாமரூபம் கொடுப்பதில்லை. தெய்வங்களுக்கு, பாரபட்சம் இல்லவே இல்லை.

மனமய கற்பனையின் (1)

தொடர் தொல்லை

இன்பமும் துன்பமும்!

சுமந்து கொண்டே?????

ஒரு விடை மேலும் ஆனந்தம் அனுபவிக்க உண்டா? உண்டா? உண்டா?

ஹரி :- ஹே அன்பான மாமா! மனதின் நாமரூபத்திற்கும், அறிவின் நாமரூபத்திற்கும், வித்தியாசம் என்ன மாமா?

வைக்கியம் **மனம்!** :- சுய்யாவல் சந்தேகம் உண்டாகும். சந்தேகத்தால் கலங்கம்! கலங்கத்தால்! கலக்கம்! கலக்கத்தால் பயக்கம்! இப்படி தொடர்ச்சியாக உன்னுடைய **மன அசைவு!** உண்டாவதால், கொடுக்கும் மட்டு நாமரூபம் நிலை பெறுவதில்லை அதனால் தெய்வ தரிசனம்! கிட்டுவதில்லை ஆனால்?

அறிவு: — நாமரூபம் அனைத்தையும் பொம்மையாகவும்! அனைத்தும் பொம்மலாட்டமாகவும் உணர்ந்த நிலையில், எவ்வாறு மண்ணை! எவ்வாறு மண்பாண்டத்தை மண்ணுக்கு அன்னியமில்லை,

இல்லவே இல்லை. 10

எங்கும் எப்போதும்

எந்த வேளையும் ஒரே

இ நாக

நகார வேதனைதானே

பட்டதெல்லாம் போதும் என தோன்ற வில்லையா

உண்மையை உணர்ந்த பின்னும் படவேண்டுமோ?

என்ற திடவுணர்வு! ஒன்றாக நிலையில்

எல்லாம்

பொம்மையாகவும்! பொம்மைக்குள் இருப்பவ

னாகவும்! புல்லாகவும் மின்சாரமாகவும்

இருப்பவன் ஒருவனே! இருவரல்ல

என்ற திட உணர்வுடன், கூடி நிந்தால

உணர்ச்சிகளும்!

எமோஷன்! டென்ஷன்! வேதனைகள்

இல்லாத நிலையில் இருப்பது, அறிவின்!

நிலையாகும். இப்படி அறிவாக இருந்து கொண்டு

நீ எந்த நாமரூபம் கொண்டாலும்

அவசியம் தெய்வம் ஆகும்.

இன்சாரம்! (11)

என்றாலியுள்

அகண்ட பேரொளியாகவும்!

அகண்டானந்த சமுத்திரமாகவும்!

சுகமோவே! சுகமாகவே! இருக்கவாமே????

அறிவுஒளி நீ நித்யமாயாக.

வந்தே ஆக வேண்டும்! வந்தே தீரும்!

ஷ்யாம்:- அம்மையாரைவ் நாமரூப, ஜகஜீவ மயக்கம் வேண்டாம் என்றும்.

நீதான்! வேண்டும் என்ற ஓர்மிக்க உறுதியும்! வேண்டும் என்றும் சொல்கிறீர்கள்.

அவ்வாவுதானே? இலக்கணை ப்ரமாணங்கள்!

யுக் பாவம் தந்த பலம்!

என சொல்கிறார்கள் மாமா?

வைத்தியம்:- சரியாகச் சொன்னாய் ஷ்யாம். உன்னாக்கு ஸத்தியமே!

ஷ்யாம்:- அம்மையாரைப்பாபா! உம் கண்ணன்! கருணையினால், இந்த மோக்ஷித்ராம் அல்ல எங்கும் போக முடியும் என சொல்கிறீர்களே! அது புரிந்து கொள்ள? முடிந்தால் சொல்லுவீர்கள்? அதை சொல்ல முடியாத விஷயம் என்றால் வேண்டாம்?

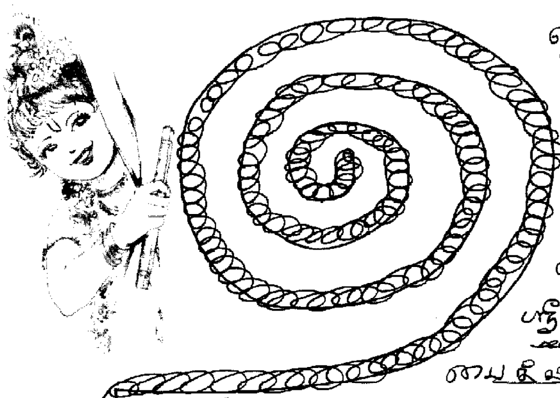

ஓர் சமயம் கண நாதனும்! (12)

முருகப் பெருமானும்!

உரையாடும் போது

இந்த வைத்தியத்திற்கு

ஓர் சக்தியை கொடுத்து

ஸ்ரீ முருகன் மூலிகையே! அதை

வைத்தியம் வணங்கி பணிந்து

மருத்துவ அதிசயம் உடன் இருந்த ஸ்ரீ கணநாதன்

சொன்ன அமுத வாக்கானது :-

ஷ்யாம் :- ஹே அன்பான பாபாஜி! ஸ்ரீ கண்ணன் கருணையை பெற்ற தாங்கள்?

(A) அப்படி செல்வது மாயாவா? ஸித்தியா?

(B) ஒவ்வொரு முறையும், உம் கண்ணனின், அனுமதி பெற்றுத்தான் செல்ல வேண்டுமா? அல்லது, ஒருமுறை அனுமதி பெற்றால் போதுமா?

(C) எங்கெங்கும் போவதும், வருவதும் தாங்களுக்குத் தோன்றுமா? தோற்றுகா?

இம் மூன்று கேள்விகளுக்கும், முடிந்தால் பதில் தாருங்கள்? முடியாதென்றால் வேண்டாம். (A) மாயாவா? ஸித்தியா?

வைத்தியம் :- இது நல்ல கேள்விதான். கவனமுடன் கேட்கவும் :- இவ் வேளை வைத்தியம். பால்யத்தில் வனசஞ்சாரம் செய்யும் போது பலபல ஸ்ரீ மஹா ரிஷிமார்களை, தூலமாகவே தரிசித்ததுண்டு. அது சமயம் அவர்களிடம் இவர்! அவர்கள் பயிற்சியின் சக்திகளை! தருகிறேன்; பெற்றுக் கொள் என்பார்கள்.

அவன்! அப்பனிடமே
அவர் கொடுத்த
ஐஸ்வர்யங்களை
பணிவுடனும் கனிவுடனும்
வேண்டாம் என மறுத்
தவன்! இன்று உன்னிடம்
அச்சங்களை பெறுவானா
என்ன? அவன் வேண்டுவது-
ஆத்ம ஞானம் ஒன்றே என்றுணர்.

இவ்வைத்தியம்! அவர்கள் பாதம் பணிந்து,
பணிவுடன் மறுத்து விடும்.
ஓர் சமயம் திரு ஆலவாயில் (மதுரையில்)
ஓர் ஏரிக்கரை, ஆலமரத்தடியில் எம்
பிரணவ! ஸ்ரீ கணநாதனும்! எம்
ஞானப்பழம்! ஸ்ரீ முருகப் பெருமானும்!
இணைந்து நடத்திய நாடக முடிவில்,
எம் மருமகன் ஸ்ரீ முருகன்! இரண்டு அசுர
ஸித்திகள் மட்டும் ஏற்றுக் கொள். ககன (ஆகா
ய) மார்க்கம் பறக்கவாம். அல்லது இருந்த இடத்தில்
இருந்து, நினைத்த இடம், சில நொடிகளில்
செல்லவாம். பெற்றுக் கொள் என்றுணர்.
அந்நேரமும், அவன் பாதம் பணிந்து,
மிகுந்த பணிவுடன், மறுத்து விட்டோம்.

(14)

இதைப் போலவே எந்த ஸ்ரீமஹாத்மாக்களிடமும் எந்த அபூர்வ சக்திகளும் அவர்களாக விரும்பி கொடுத்தால் ஏற்க வில்லை ஆகவே **அதன்** கருணையின் நிலையில், இறை கருணையும்! குரு கிருபையும்! இணைந்து கொடுத்ததே வென்ற வல்லமை உறு துணையாகும்.

ஸ்ரீ குரு தேவரும்! அவர் கற்ற வித்தைகளில், தகாமார்க்கம் செய்யும் நிலை பற்றியும், மறைந்த நிலையில், இடம் விட்டு, இடம் மாறும் நிலை பற்றியும். ஏற்றுக் கொள் திருவடி என அணைத்தார். அந்த நேரமும், அவர் திருவடி பணிந்து மிகுந்த பணிவுடன், ஏற்க மறுத்தது இப்படி **மூன்று!** இடங்களிலும், அந்த அபூர்வ சக்திகளைப் பெற மறுத்து விட்டோம். அவை **மந்திர** சக்திகளும்! **ஸித்திகளும்!** ஆகும்.

1970ல், ஒருவருடை தீர்த்த யாத்திரையாக எங்கையன் திருடன் **கண்ணன்** அழைத்துச் சென்றார். அங்கு நாம் மனம் பக்குவப் படாத தன்மையிலே; அதாவது

15

ஒரு வருஷ யாத்திரையில் துணையாக வந்த ஸ்ரீபரமாத்மா! வாக்கு எப்படி வரும் என்று நான்தான் உனக்கு துணை! என்றுவிட்டால் உனக்கு வேறு கதியில்லை என்றும் என்னால் தான் முடியும் என்றும் முடிந்தது என்றும் வரும் அஹங்கார வாக்கு, எம்மிடம் அடி ஆழத்தில் இருந்ததை உணர்த்தியது.

அஹங்கார, அதிகார, ஆதிக்க, வெறி இருந்த தன்மையிலே, அதை முழுமையாக உடைபடியவிட்டு.

1976ல் ஓர் முறை ஸ்ரீகுருதேவர் அனுமதியுடன் எமதய்யன்! திருடன் கண்ணன் அவன் மாயாவிலை! விண்வெளி பயணம் ஒரு மூன்று மணி நேரம் செய்ததில் கோடானு கோடி அண்டங்களும்! கோள்களும்! சூர்ய சந்திரர்களும்: பலகாலம்! மாத்த நிலையில் ஓர் மெய்! உணர்வுடன், தரிசிக்கச் செய்தான். அம்மாயா காட்சியும், கனவாக முடிந்தது.

நாள்! 16

இல்லாமல் இருநடை பெருந்தும், நடை பெற இயலாது என்ற அதிகார வாக்கு! எம்மிடம் அடி ஆழத்தில் இருந்ததை உணர்த்தியது என்னால்! எதையும் சாதிக்க முடியும்! நாளை அறிக்கிறோம் கர்த்தா!

1982 ல் ஸ்ரீமண்டரியில் 100 நாட்கள்! மூன்று மாதங்கள் தங்கவைத்த எம் பிரபு! இரண்டு மாதகாலம் அவருடன் ஸத்ஸங்க உரையாடலுக்கு, ஆட்படுத்தினான். அது அவன் திருவையாறில், ஆனந்தமாக முடிந்தது.

1988 ல் ஸ்ரீகுருதேவர் மஹா ஸமாதி ஆனார்கள்.

1992 ல் ஸ்ரீமத் ரிபுகீதை (இடைக்கால நிலையை, எம் ஸ்ரீகுருதேவரும்! ஸ்ரீ கண்ணனும்! ஆட்படுத்தினார்கள்.

இதை எல்லாம், ஏன் எழுதுகிறேன் என்றால்? 1970 யாத்திரையிலிருந்து 1992 (மனிதநாள்) ரிபுகீதை பற்றிய இந்த 22 வருடகாலமும், இப் வைத்தியத்தின்

ஓ என்ற ஆதிக்க (17)
வாக்கு
எம்மிடம் அடி
ஆழ உள்ளத்தில்
அறியாமல் இருந்
ததால்தான் அவனை
(கண்ணனை) உண்மையை
உணரவொட்டாமல் தடுத்தது
அவன் மீது ஓர் வெறுப்பு உணர்ச்சியும்
வெறுக்கத்தக்க அருவருப்பு உணர்ச்சியும் இருந்தது.

மனம்! பண்பட்டது! அதாவது பண்பட தொடங்கப்
பட்டது! அதாவது பக்குவப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது.

அதாவது மனம்! அறிவு! என ஆகிவிடு.

பின்?

1992 To 2002 பத்து வருடத்தில்,
ஸ்ரீமத் ரிபு கீதையின்! அனுபவத்தினால்; படிப்படி
யாக! படிப்படியாக! படிப்படியாக! இந்த
ஜீவனின் மனம்! அறிவாகிக் கொண்டிருந்தது.

மனம் அறிவானால் (ஆத்மாவானால்) போதும்!
நாமரூப! ஜகத் ஜீவ தோற்றம் எல்லாம்
மறைந்தே ஆக வேண்டும். அத்வைத நாசமாகி விடும்.
அந்நிலையில் அகம்! பிரம்மம் பிரம்மம்.
அகம்!

யாம் ஆகோம்! (18)

யாம் ஆவோம்!

என கொடுக்கும் ஸத்திய வாக்கின் பொருளாவது

இயக்கம் & இணை ஒன்றா!

நாமரூப அண்டம் ஆகோம்

நாமரூப, இயக்கத்தோடு

இணையற்ற! அனைத்திற்கும் ஆதாரமான

மண்ணை (பரமே) யாம் ஆவோம்.

(அதுவே நாம்! நாமே அது!) என்ற

அகண்டான்ம! மாயவினையாகிய,

ஜீவன் முக்தி! இவருமாகும்! இயல்பாகும்!

இது மெய்அன்பர்களின்! நிலையாகும்

இனி இவ் ஐக்கியத்தின்றி.

யாம்! மஹாகாரணமோ! காரணமோ!!

காரண காரியமோ! காரிய சொரூபமோ!!

ஆகோம்! ஆனால் எல்லாமாய் ஆவோம்!

ஆகவே யாம் பேரறிவு! சொரூபமாக

இருந்து கொண்டு பக்குவ ஆன்மாக்களின் நிமித்தம்

வந்த காரியத்தை, முடிக்கும் நிக்காத

ஒரு ஆற்றல்! தேவைப்பட்டது.

இ

ஓர்வெளிவரி கிரந்தை போதிப்படுத்த (19) நிலையில் எங்கு செல்ல வேண்டும்! எவரிடம் பேசவேண்டும் என அறிவின் நிலையில் ஓர் ஸத்திய ஸங்கல்பம் செய்து குருநாதா! என ஸ்மரித்தால்

அங்கு தாஸதாஸ் சஞ்சாரம் வேண்டும்.

மேலும் எம் தாஸம்! வீடு விட்டு வீடும்! ஊர் விட்டு ஊரும்! தேசம் விட்டு தேசமும்! கண்டம் விட்டு கண்டமும்! அண்டம் விட்டு அண்டமும்!

கோடானுகோடி உலகங்களிலும் தர்மசஞ்சாரம்! செய்யும் நிலைக்காக 1995 ம் வருடம், ஜனவரியன் திருடன் கண்ணன் ஹரிபக்த குருதேவரும்! இந்த கொடுக்க ஒளிமய பிரசாதமே! ஓர் வெளிவரி கிரந்தை போதித்தெறிந்து எங்கெங்கும் சஞ்சாரம் செய்யும் நியமம்.

தூலசரீரம் போகத்திய
நிலையில் இங்குதான்
கிடக்கும். ஆனால் 20
அறிவின்!
சூட்சும எண்ண சரீரம்
மறுவினாடியே அங்கு இருக்கும்
இது யோகமாயாவின் ஆணையை
யோகமாயா! சிறப்புடன் செய்கிறது என எம்
இறை குருவாக்காக கேள்விபட்டிருக்கிறேன்.

இதை அறிவு சொரூபமானவர்களே! உணர முடியும்.
,, மனோவசம்! அகப்பட்டோர்! உணர முடியாது.
உணர இயலாது. என்பதே ஸத்தியம். இச்சஞ்சாரம்
மந்திர தந்திரமும் அல்ல! ஸித்திகளும் அபூர்வ
சக்திகளும் அல்ல. பரகுரு கருணையும்!
இறை கண்ணன் கருணையும்!
இணைந்து கொடுத்த ஓர் மாபெரும் பொக்கிஷமாகும்.
இதை அதிரகஸ்யமாக பாதுகாத்து வருகிறேன்.

(B) கேள்வி:- ஒவ்வொரு முறையும், உம் கண்ணனின் அனுமதி பெற்றுத்தான், செல்ல வேண்டுமா? அல்லது ஒருமுறை அனுமதி பெற்றால் போதுமா?

பதில்:- இதன் பதிலை சற்று கூர்ந்து கவனிக்கவும். ஓர் பக்குவ ஆன்மாவானவன், சர்வார்ப்பணையில் சாதனை கடுமையாக செய்து ஜீவ கர்த்தத்துவம்!

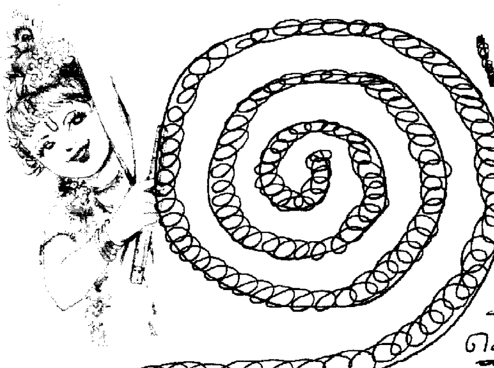

பல்பு என்ற (21)

இந்த உவமானம் அறிவு! சொரூபமான மனித இனத்திற்கும் யாரு நிதம். மனம் வசம் கொண்டோர்க்கு அவர்கள் அறிவு சொரூபமாவதற்கு சொல்லும் உவமானமாகக் கொள்ளலாம்.

முழுமையாக அமர்ந்த நிலையில், அவன் ஸச்
சரித்தத்துவம்! முழுமையாக பெற்று விடுகிறான்.
இந்த ஸசரித்தத்துவம்! ஒருவன் பெற்று விட்டாலே
அது சாட்சி நிலையாகும். அதாவது அது, அறிவு
நிலையாகும். அதாவது, ஸத்வத்தின்!
பூரண நிறைவாகும். இதுவே ஸ்ரீ பகவான் நிலை ஆகும்.
இந்த ஸ்ரீ பகவான் நிலையானது அவரவர்
உபாசனை மூர்த்தி! எதுவோ அந்த உபாசனை
மூர்த்தியாகவே! ஆகி விடுகின்றனர். ஆகியே
தீர வேண்டும். இது ஸ்ரீ ஆதி ஸ்ரீ மஹானின்
ஸ்வய அநுபவம் ஆகும். இதை வைத்து
உணருமிடத்து இவ்வேளை வைத்தியத்தின்!
உபாசனை மூர்த்தி! ஸ்ரீ கண்ண பரமாத்மாவே.
இதில் ஓர் முக்கிய ரகசியம்! ஒன்று
மறைந்திருக்கிறது. அதை உணர்ந்தவர் உணர்வார்.
" உணராதவர் உணரார்.

இ விட்டல்/ 22

என்றால் நாம ரூப

ஜக ஜீவ சொந்த

பந்த பாசத்தை!

விட்டு அகல்! என

பொருள்படும். அந்த

நாயகியின், அவன் அருளால் அவன்

1982ல், பண்டரிபுரம்/இப்பைத்தியம் சென்ற

போது; திருமந்திர நகர்/ திரும்பும் சமயம்,

ஸ்ரீவிட்டல் (கண்ணன்)

கடைசியாக, ஓர் முறை ஆலிங்கனம் செய்து

விட்டுச் செல் என, ஆணையிட்டான். அவன்

அருளால் அவன் தாள் வணங்கி!

என்றறிந்தியில், எம் பிரபுவின் கருணையால்!

ஸ்ரீவி ட் ட ல னை;

ஓர் பை த் தி ய ம்;

ஆரத்தழுவி ஆலிங்கனம் செய்தது

போலும்? அ ங் கு

இரண்டென்றன் :- ஸ்ரீவிட்டல் ஓர் பைத்தியம்

இரண்டும் ஒன்றென்றுணர் :- விட்டல் ஒருவனே ஆனால்

உணர்வு தெரியலையே :- இருந்தவனே? போனவனே?

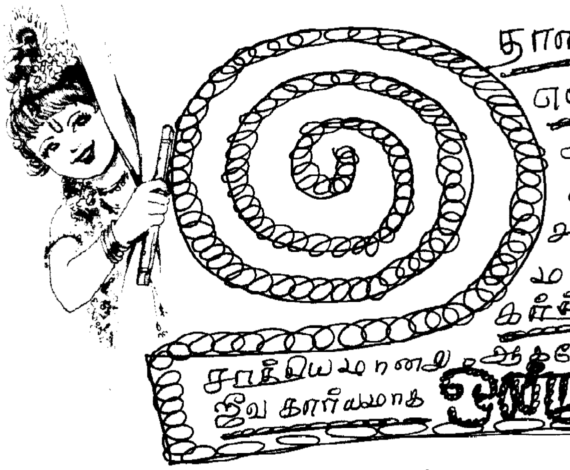

நாள்! வணங்கி! 23
என்றுநிலையில்
அவன் அருளால்
ஜீவ கர்த்தத்துவம்
அழிந்து நாசமான
மறு சடினம் சிரசு
கர்த்தத்துவம் இயல்பாகவே
சாத்தியமானது, ஆகவே இரண்டும் ஒன்றானது
ஜீவ காரியமாக ஒன்று மட்டும் வெளியேறியது.

ஒருவனே! அன்றும்! இன்றும்!!
என்றென்றும்! இருக்கிறான்! இருந்தான்!
இருப்பான்! அது எவனோ??
அதை அவனே! அறிவான்.
விட்டல் ஒருவனே ஆனான் என்றால்?????
வைத்தியம் இறந்து, விட்டலனார் ஆனான்!
என பொருள் கொள்ள வேண்டும்.
அங்கு இருந்தவனே? இங்கிருந்து போனவனே??
ஒருவனே! என அறிய வேண்டும்.
ஆகவே அனுமதி என்பது, இருவர்!
இருந்தாலல்லவோ, ஒருவர் ஒருவரிடம்,
அனுமதி பெற வேண்டும். ஆகவே அனுமதி
தேவை இல்லை. ஆகவே இப்படியே அறிவுடன்
உணர்ந்தால், உணர முடியும். பக்தியுடன்
அறிந்தால், அவசியம் குழப்பம் தான் வரும்.

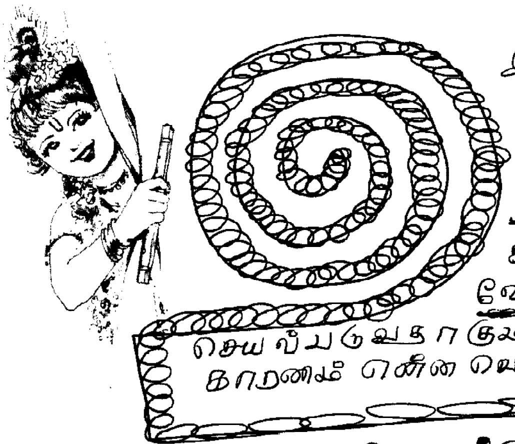

இங்கு பார்! (24)

கருணையின்
நிலையில் யோகமாயா
வானது இறை
கருணையின் நிலையில்
யோகமாயா! இணைந்து
செயல்படுவதாகும். இதன் உண்மையான
காரணம் என்னவென்றால்?

(உ) கேள்வி:— எங்கெங்கும் போவதும்! வருவதும்! நாங்களுக்குத் தேறுமா?

பதில்:— இதுவும் பயன் உள்ள கேள்வியே! கவனமாக உணரவும்.

பதில்:— வீடுகள் ஆனாலும் சரி! காடுகள் குகைகள் ஆனாலும் சரி! ஊர்! தேசம்! கண்டம்! ஆனாலும் சரி! முதலில் ஓர் ஒலி வரும். அது அசரீரி! என்ற சங்கேத, அல்லது (உணர்வின் நிலை) பாஷையிலும் வரலாம். எம் தகவல் பறவைகள் (ரூபமாக) காகம் பாஷையிலும் வரலாம். அல்லது தும்மல் என்ற உணர்வின் நிலையிலும் வரலாம். அது எங்கு? யார்? என உடனே உணர முடியும். அங்கு நிலைகண்டு செயல்பட யோகமாயா! உறுதுணையாகும்.

(A) அமர்ந்து சில நொடிகள்! கண்களை மூடிய நிலையில், அவர்கள் தேவையை வாக்கு (ஒலி நிலையில்) நிலையில் ஆங்காங்கு கொடுக்க முடியும். பக்குவப்பட்டவரே அதை உணர்வர். அருகில் மற்றையோர் இருந்தாலும்,

திட ஞானி
பரகுரு!
ஸத்குரு!
ஆகிய
மூவரும்
ஒன்றே.

ஆத்ம ஞானி ஜீவன்
முக்திக்கு உரிய பருவம்.
மேலே கூறிய வர்களுக்கு பொருந்தக்கூடியவன்.

(25)

அழைக்கும்
பக்குவ
ஆன்மாவோ
அறிவின்!
நிலையாகும். அங்கு
விளக்கம் கொடுக்கும்
நிலையில் இயங்குவது
பரகுருவின்! நிலையுள்ள
பேறாகும்.

அவர்கள் கேட்கவோ! உணரவோ! முடியாது.

(B) அமர்ந்த நிலையில், சில நொடிகளில், அவர்கள் உள்ளத்தினுள்ளே **எண்ணத்தை!** தூண்டிய நிலையிலும், பதில் கொடுக்கவும் முடியும். இது இதயவாஸியின் நிலையாகும். (இதுநேரம் ஷ்யாம் குறுக்கிட்டார்)

ஷ்யாம் :- ஆமாம் பாபாஜி! இதயவாஸி! என்பதும் அந்தர்யாமி என்பதும் ஒன்றுதானே?

வைத்தியம் :- ஆமாம் ஒன்றுதான். அதை **மனச்சாட்சி!** என்றும் சொல்லுவோம்.

ஷ்யாம் :- இது ஸ்ரீபகவான் நிலையல்லவோ? அந்த நிலையை, எப்படி நாங்கள் அறிந்த முடியும்?

வைத்தியம் :- ஆமாம் ஸ்யாம்! உன்னை ஒன்று கேட்கிறேன்? **நீ** வேறு? **உன்** ஸ்ரீபகவான் வேறு?

ஷ்யாம் :- (முதலில் திகைத்தான். பின் தெளிந்தான்)

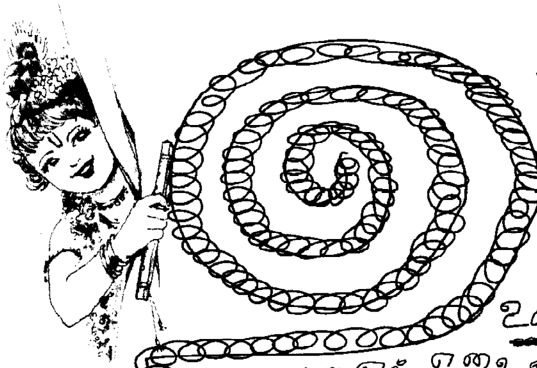

பாடம் கேட்கும் அன்பர்கள் 26

மனோ சஞ்சலம்

சலிப்பும் & துக்கமும்!

அடைய காரணம்?

உடைமையும்! உரிமையும்!

காரணமாகும் என்று உணர்வும். இவ்விரண்டும் துறக்கத்தக்கது ஜீவ கர்த்தவ்யம் ஆகும். அதற்கே கவனம் தேவை.

ஷ்யாம்:- ஹே அன்பான! அறிவான பாபாஜீ! பாடம் கேட்ட நிலையில், ஒப்புக்கொள்கிறேன் ஆனால் இன்னமும் அனுபவம்! பெறாத தன்மையால், சஞ்சலிக்கிறேன். இதை சற்று விளக்கி அருளுங்கள் பாபா?

வைத்தியம்:- எம் அன்பான ஷ்யாம் இதை கவனி! அந்தர்யாமி! இதயவாஸி! மனசாட்சி! இவை மூன்றும்! அறிவின் நிலையாகும். இந்த அறிவு மனம்! படைத்த உங்கள் அனைவரிடமும் இருக்கிறது. முன்பு கூறியபடி உங்கள் மனத்திரையால், உங்கள் அறிவை மூடிய தன்மையால், அந்த அறிவு பிரகாசிக்கவில்லை. உங்கள் மனத்திரை! விலகி, உங்கள் அறிவு இயல்பாகவே பிரகாசிக்கும் போது, யாம் கூறும் இந்த வாசகம்! ஸத்தியமாகும். இது ஸத்தியம்.

ஆகாயம் என்பது 27 யோகமாயாவின் அம்சம் என உணர வேண்டும். அது அறிவுக்கும்! அறிவுடையோருக்கும்! அதாவது ஸ்ரீபகவானுக்கும்! பக்தனுக்கும் ஸத்குரு & ஆத்மஞானிகளுக்கும்! உறுதுணையாக இருக்கும்.

வைத்தியம் :- சர்வாந்தர்யாமியம்! சர்வ சாட்சியம்! மற்றும்; ஸ்ரீ பகவான் நிலையையும் தாண்டிய அதீத ஞானியின் நிலையாகும்.

ஷ்யாம் :- சரிபாபா! முன் கூறிய விளக்கத்தை சற்று விளக்கி அருளுங்கள்பாபா?

வைத்தியம் :- B அவர்கள் உள்ளத்திலுள்ளே, உணரும் எண்ணத்தையும், கொடுக்கவாம். ஸத்ஸங்கமோ! இவ் முக்கிய தெளிவு விளக்கமோ? ஒளிருவமோ/பவமோ? அழைத்த நிலையில், உடனே! வருவோம்! என்ற ஓர் ஒலியை மட்டும் ஓசையும் கொடுத்து விட்டு, அன்று இரவு அதிகாலை நேரம் வெள்ளி வஸ்திரம் போர்த்திய நிலையில், சில நொடிகளில் ஆங்காங்கு அவர்கள் சந்தேகங்களைப் போக்கி, கேள்வி பதிலாக, தெளி நிலை பெறுவார்கள். இது அவர்களுடைய நம்பிக்கையின் ஸ்திரமாகும்.

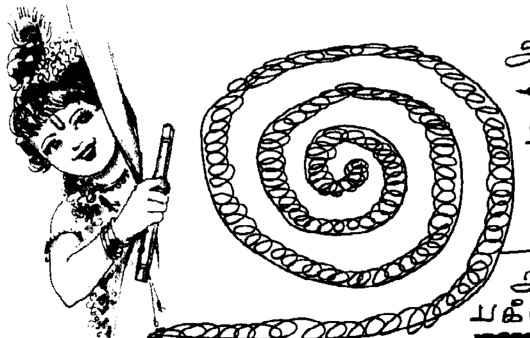

ஆதிஸ்ரீமஹாகர்மாக் கானின் வாக்கின் ஒலியை (28) நாம் ஏற்றுக் கொண்டு அவர்களுக்கு தேவம் பக்குவம்! பயன்படும் நிலை கையைகள் அறிந்து சங்கேத பாஷை மூலம் அதாவது உணர்வின் மூலியாக உணர்த்துவம்.

அது முடிந்த மறு கூடினம் எம் யதார்த்தானம்! திரும்பி விடுவோம். இதுவே நிகழும் நியதியாகும்.

இனி உன் கேள்வியின் பதில் உணர்வளவில் உணர்த்த. எங்கெங்கு போவதும் தாங்களுக்கு தெரியுமா? விருப்பதும்

பதில்:- இது தூல! சஞ்சாரம் இல்லை.

,, சூட்சும! சஞ்சாரம் ஆகும்.

இந்த சூட்சும சஞ்சாரமும், யோகமாயாவின்! கருணையால், நடைபெறுவதால், இது பேரறிவு சொரூப நிலையில் நடைபெறுகிறது. இங்கு, அறிவு! உடையவரே, எம் இருப்பை உணர முடியும் மனதை! உடையவர்க்கு, இது சாத்தியமாகாது. மனதை உடையவர்களுக்கு வாக்காலும்! வரியாலும்! விளக்க முடியாது. மனதை உடையவர்கள், நேருக்கு நேராக நாமரூபமாக! கண்டால் வாது,

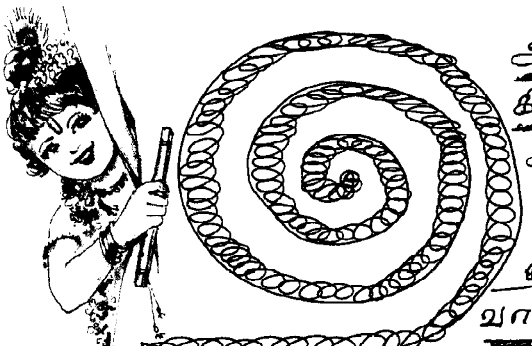

அவ்ருவியை திருஷ்டிப்பவர்! (29)

அறிவு & பேரறிவு!

உள்ளுணர்வில் இருக்க வேண்டும். அப்படி நாம் திருஷ்டித்ததை வாக்கு வடிவிலோ! வரி வடிவிலோ! உரைவோடு கூடிய வரிகளுக்கு விளக்க முடியும். பிறரோருக்கு புரியாது. சொன்னால் குழப்பம் தான் ஏற்பட முடியும். நம்பமுடியாது. நம்ப இயலாது.

ஆலவித்தினுள் உள்ள ஆலமரத்தையும்! பாலினுள் உள்ள வெண்ணெயையும்! எள்ளினுள் உள்ள எண்ணெயையும்!

மனம் இல்லை! யென்றே சாதிக்கும். ஆனால், **அறிவு!** மெய் உணர்வால் உணர்ந்து, **உண்டு!** என **நம்பும்!** அதுவே மனதிற்கும், அறிவுக்கும், உள்ள வித்தியாசமாகும். **நம்பு!** மயக்கம், மனதை விடும் வரை, **அறிவு!** பிரகாசிக்காது. அறிவு இயல்பாக பிரகாசித்து விட்டால், மனம் இறாது. மனம் இறாது என்பதை விட, மனம் அழிந்து **மறைந்தால்!** அதுவே **அறிவு!** ஆகிவிடும்.

எள்ளும் பாலும் தம்முடைய நாம ரூபத்தை! இழந்தாலொழிய எண்ணையும்! வெண்ணையும் தோன்றாது.

அனைத்து நாம ரூபத்தினுள்ளும்! அந்தர்யாமியாய் இருப்பது! இயக்கத்தில் ஸ்ரீபகவான் என்றும், இயக்கமற்ற நிலையில் பர சொரூபமென்றும் திட உணர்வோடு அறிவது அறிவாகும்.

30

எண்ணையை, காட்டு என்றும்; வெண்ணையை, காட்டு என்றும்; இப்போது எம் கண்களுக்கு, தெரிய செய்வாய், என்றும்! பாலுக்குள் காணோ? உள்ளே இருக்கிறது என்றால், எப்படி நம்புவது? எள்ளை எண்ணெ என்றும்; பாலை வெண்ணெ என்றும் சொல்ல முடியுமா? எண்ணையும்! வெண்ணையும்! உண்டென சொல்வது, உன் **கற்பனை!** ஆகும்.

யாம் **நேருக்குநேராக!** நாம ரூபமாய்! கண்டால் தான், உண்மையென நம்புவோம்! என சொல்வது **மனம்!** மனம்படைத்தோர் ஆகும்.

நாமரூபத்தை! எள்ளையும்! பாலையும்! சாதனையால் அழித்து; நாம ரூபத்தின் **ஞான** உள்ளதை, உணர்வால் கண்டு கொள்வது, **அறிவு!** அறிவுடையோர் ஆகும்.

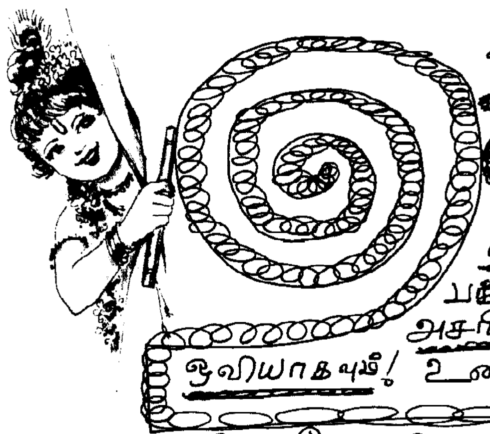

இப் வைத்தியம்

அது & அவன்!

யோகமாயா! வோகமாயா!

கருணையினால் நம்பிக்கையின் வைராக்கியம்! உள்ள பக்குவ ஆன்மாக்களுக்கு அசரீரி ஒலியாகவும்! இதய ஒலியாகவும்! உணர்க்க முடியும். (31)

இதை விளக்க, ஸ்ரீ திருமூலருடைய பாடல் ஒன்று.

மரத்தை மறைத்தது மாமத யானை.
மரத்தில் மறைந்தது ,, ,, .
பரத்தை மறைத்தது பார்முதல் பூதம்.
பரத்தில் மறைந்தது ,, ,,

இதை கருத்தால் உணர்க. இங்கு காட்சி (முக்கியம்) இல்லை. உணர்வே முக்கியம் ஆகும்.

காட்சி என்றால், எழுச்சியும்! வீழ்ச்சியும்! உண்டு.

உணர்வு! ,, அமைதியும்! ஆனந்தமும்! உண்டு.

ஹரி:- இப்பாடல், பலமுறை பலரிடமும், கேட்டதும் உண்டு. யாமும் சொன்னதும் உண்டு.

வைத்தியம்:- அப்படியானால், இதன் விளக்கம், தேவையில்லையே! வேறு பாடத்தை பார்ப்போம்.

ராஜன்:- ஹரியை பார்த்து ஏய் ஹரி! சும்மா இருக்க மாட்டாயா? முந்திரிக் கொட்டையை போல், முந்தி முந்தி, முட்டி மோதி அழியாதே.

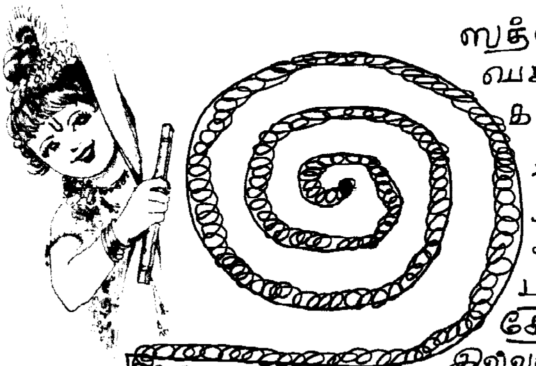

32

ஸத்ஸங்கம் நடை பெறும் இடங்களில் ஸ்பஷ்டமாக தத்துவம் காணும் நிலையில் தெளிந்த முடியும். அங்கு ஒற்றுமையாகவே பக்குவம் உள்ளவர்களை சேர்க்கவும்! பக்குவம் இல்லாதவர்களை கழிக்கவும்! **மாயா!** அக்காரியத்தை கவனித்துக் கொள்ளும்.

ராஜன்:- நம் பாபாவைப் பேச விடு. அவர் பேசவில்லை. ஸ்ரீபகவான்! அவர் மூலமாக பேசுகிறான். பாபா! பாபா! அவரை மன்னியுங்கள். நீங்கள் தொடருங்கள்.

வைத்தியம்:- ஹரி! எக்குற்றமும் செய்யவில்லையே. தெரிந்ததை சொன்னான். அவ்வளவு தானே? தெரியாததை நாமும் அது உணர்ந்து உணர்வோம். தவமே தேவை.

ஓர் மரத்தால், செய்து வைத்த, பெரிய யானையின் **உருவம்!** ஒன்று வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என, வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அதன் நிறம்! வடிவம்! நிஜயானையின் கம்பீரம்! இவற்றை தொலைவில் காணும் போது, அது **யானை!** என, அச்சம் தான் தோன்றும். பக்கத்தில் சென்று, கூர்ந்து பார்த்து! தொட்டுப் பார்த்த பின்தான், அது **மரயானை!** என உணர முடியும். பின் அது **மரம்** (மரக்கட்டை) என உணர்ந்த உடன், பயம் நீங்கி விடுகிறது. ஹரி! இப்போது ஓர் கேள்வி? யானையில் மரம் வந்ததா? மரத்தில் யானை வந்ததா?

மரத்தில் யானை வராது. மரத்தை யானையாக வடித்த நிலையில் நம் கவனக் குறைவால் ஓர் யானை தோன்றும். இது மனமே மாய பிராந்தி மயக்கமே. இது காட்சியின் வீழ்ச்சியே. இது நாமரூப மயக்கமே! இங்கு உணர்வு இல்லை.

ஹரி:- ஸ்வாமாஜீ! மரத்தில் தான் யானையை செய்ய முடியும். யானையில் மரம் வரப்போவதே இல்லை.

வைத்தியம்:- இதை கவனி ஹரி! மரத்தில் ஓர் யானையை **வடித்த** தன்மையால் தான், அம்மரத்தில் யானை வந்தது. யானையை வடிக்காமல், அம்மரத்தில் யானை வராது. அங்கு மரம் தான், இருக்க முடியும். அதைப் போலவே -

பரம் தெரிய ஓட்டாமல் **பஞ்சபூதங்களான நாமரூபம்** மறைத்த நிலைதான், பரம் தெரியவில்லை. அதாவது **மண்ணில்** (பரத்தில்) **நாமரூபம்** வந்தநிலைதான் **பாண்டம்** தெரிகிறது. **மண்** (பரம்) தெரியவில்லை. இதன் முக்கியம் என்ன வென்றால் மண் (பரம்) பாண்டங்களை (நாமரூபங்களை) உண்டு பண்ணவில்லை யென்பதே ஸத்தியம்.

நான்/எனது
விட்டால்
நாமரூப
இதமும் அறியும்
அநாயாசமாயின்
ஜீவ இயக்கமும் அறியும்.

மெய்யுணர்வு

34

வெறும் போது!
காட்சி மறையும்
உணர்வு மேலோங்கும்
இங்கு மரம் தெரியும்
இங்கு மெய்யறிவு பிரகா
சிக்கும்போது; எல்லாம்
மண்ணாக உணரமுடியும். காண முடியாது.
மண்ணே மரம்/ பரமாகிய நாமே என உணர்வது
அத்வைதம் ஆகும்.
பஞ்சபூதங்களை **மாயா**/ உண்டு பண்ணியது.
பஞ்சபூதங்களிலிருந்து **மனம்**/ நாமரூபங்களை
பாண்டங்களை உண்டு பண்ணியது.
நாமரூபங்களை உண்டு பண்ணிய மனமே!
நான்/எனது/ என உடைமை உரிமை!
கொண்டாடிக் கொண்டு, காரசாரமாக!
விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறது என உணர்வாயாக.
ஆகவே இங்கு?
நான்எனது விட்டால் **மனம்**!
விளையாட்டை விட்டுவிடும் விட்டே ஆகவேண்டும்.
விளையாட்டை விட்டமறு கூடுணமே, நாமரூப
பாண்டங்கள் உடைந்து மண்ணோடு பரத்தோடு
மண்ணாகி விடும். **நாமும்அக்கடா!**
என்றும் சும்மாவே! சுகமாவே! பரமாகிய மண்ணாகவே
இருக்கலாமே?

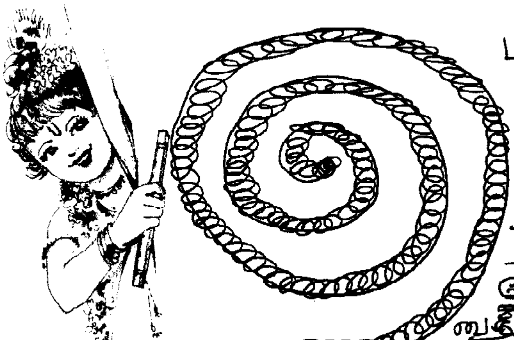

பஞ்சபூதங்கள் 35

ஆகாயம்/ வாயு/ அக்கினி/ ஜலம்/ மண்/ இவை இயற்கையின் நிலையில் தோற்றமே நாமரூபத்தால் குண தோஷம் இல்லையென்பதே சத்தியம். அந்நிலையில் அப்பஞ்சபூதங்களின் பரமாக உறைவாம். ஆகவே பரத்தில் மறைந்தது பார் முதல் பூதம் என்பது பொருத்தமும்.

மாயை/ யாயாக காண்பது, அஞ்ஞானம் என்ற, அறியாமையாகும்.

இது மனதின் கற்பனையின் ஓர் பிரமச்சி ஆகும். (காட்சி)

இது நாம ரூப ஜக ஜீவ நிலைக்குப் பொருந்தும்.

,, → மாயையாகவும்! மாயப்படுமை யாகவும்/ காண்பது மனசாந்தி நிலையாகும். ஆகார தோஷ குணமற்ற, சத்வ குண நிலையாகும். இது சாட்சி நிலையாகிய மனம் அசைவற்றிருக்கும் நிலையாகும். (அறிவு)

,, → பட்டகட்டையாக **உணர்வது**/ **மண்ணுக்கு**/ அன்னியமில்லை/ என உணர்வது சர்வ சாட்சி/ நிலையாகும்.

,, → மண்ணுக்கு. அன்னியமில்லை என்று உணர்ந்த நிலையில் மண்ணாகிய **பரமே**/ பரமாகிய **நாமே**/

ஜீவன் முக்தியும் ஆகும் என உணர்வது அத்வைத ஞானமாம்.

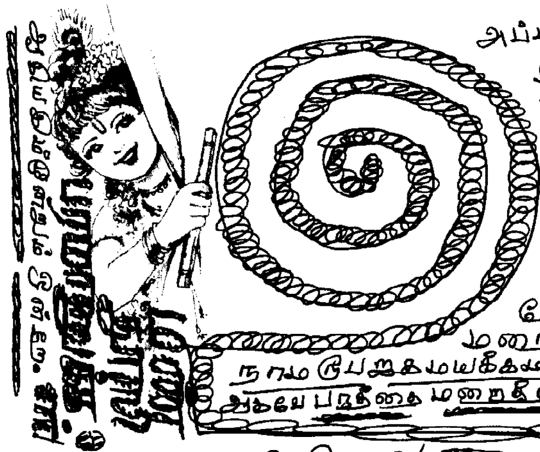

அப்பஞ்சபூதங்களே (36)
மன வடிவில்
இணைந்து & பிரிந்து
காணும் நிலையில் உணர்வு
நிலையில் நாம ரூப
ஜக ஜீவ இயக்க மெனும்
தோற்றம் நிலையில் பரம்
மறைந்து விடுகிறது. அதாவது
நாமரூபஜகமயக்கம் பரத்தை மறைத்து விடுகிறது
அதுவே பரத்தை மறைத்து மாற்றுதல் ஆகும் என்பது
பக்கால் பொருந்துகிறது

பஞ்ச பூதங்களையும்! நாமரூபஜக
ஜீவ சொரூபமாக காண்பது,
அஞ்ஞானம் என்னும், அறியாமை
ஆகும்.

" " மண்! ஜலம்! அக்கினி! வாயு!
ஆகாயம் என தோற்றம் &
இருப்பு என காண்பது, தோஷ
குறைமற்ற சாட்சி நிலையாகும்

" " பரமாணுக்களின்!
இணைப்பும் & பிரிப்பும்!
என உணர்வது, சர்வசாட்சி!
நிலையாகும்

" " பரமாகிய மண்ணின்
அகண்ட பேரொளியின்
ஓர் தோற்றமே என்றும்
மண்ணாகிய பரமே!
பரமாகிய நாமே என உணர்வது
அத்வைத ஞானமே! ஜீவன் முக்தி பதம் ஆகும்.

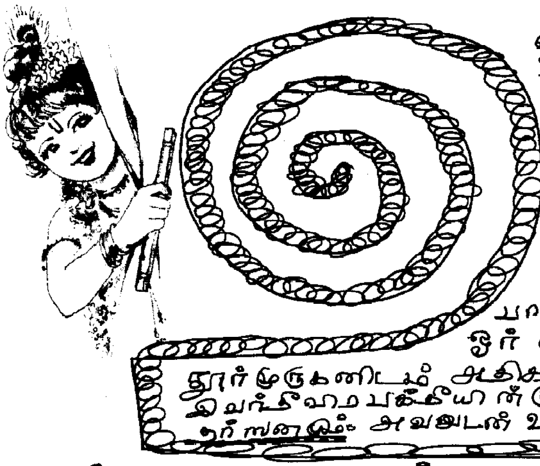

ஓர் விளக்கம்:- (37)

கோவிந்தா!

என்பவர் ஒருவிதமான மடத்தை சேர்ந்தவர் என தெரிகிறது. இவர் நிவாணந்தா ஆஸ்ரமத்தில் 15 ஆண்டுகள் வாஸிக்கிற பாடம் கற்றவர். இவர் ஓர் முருகபக்தர் திருச் செந்தூர் முருகனிடம் அதிக ஈடுபாடு உடையவர். இவர் ... ஸ்ரீகுருவின் ... அவருடன் உரையாடும் பாக்கியமும் பெற்றவர்.

கோவிந்தா:- மஹராஜ் பாபா ஜீ! ஓர் சிறிய விளக்கம் தேவை. இங்கு சாதனை செய்யும் அன்பர்களும், குருமார்களும், சந்நியாசிகளும், எம் இருகேள்விகளுக்கு, விளக்கம் பலவிதமாக, கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவை எமக்கு திருப்தி அளிக்கவில்லை. காரணம். எம் அடி ஆழ உள்ளத்தில், இதன் விளக்கம், இங்கு அடிக்கடி வந்து போகும், பாபாஜீயிடம், கேள் என்றும், அவர் வேத வேதாந்த சாஸ்திர

பா ஞானம் இல்லாதவர் என்றும், மேலே உள்ள அனுபவ ஞானம் உள்ளவர் என்றும், எம் முள் உள்ள, அந்தர்யாமி உணர்த்துகிறது. ஆகவே அக்கேள்விகளுக்கு, சுருக்கமாகவும், தெளிவாகவும் விடையளிக்க, தாங்கள் பாதம் பணிந்து வேண்டுகிறேன்.

பைத்தியம்:- உன் அந்தராத்மாவின் கேள்வி என்ன கோவிந்தா? சொல் பார்க்கலாம்?

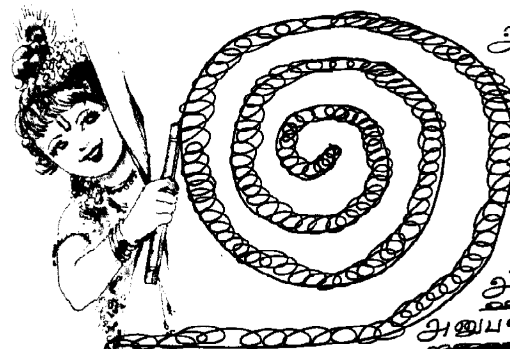

(38)

அவர் அந்தர்யாமி
எனப்படுவது
ஸ்ரீமுருகனே! என தம்
தனி அனுபவத்தில் ஹாலி
வியக்கிறார். இவர்
தாம் கற்றவற்றை
உணர்வு பூர்வமாக
அனுபவிக்கப் போவதாகவும்
அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பதாகவும்
எவருக்கும் தம்மிடம் நடக்கப் போவதில்லை என்றும்
நாம் உண்டானதான் நாம் தாங்கவாம் எனினும்
தம் அனுபவத்தை கூறுகிறார்.

கோவிந்தா:- அன்பான பாமாஜீ! அந்த
கேள்வி என்னவென்றால்? **ஆத்மா!**
என சொல்லும் போது: அது வளராது! தேயாது!
அழியாது! புதிதாக தோன்றுது என்று நியாயர்
நிர்விகாரி! (விகார, விவகாரமற்றது)
என, பரீக்ஷார்த்தமாய் சொல்லப்படுகிறது.
ஆத்மா பிறப்பதும்! மரிப்பதும்! இல்லை என்பதே
சத்தியம். அப்படியானால்?
(A) ஜீவன் முக்தி! என்பது ஆத்மா சம்பந்தமா?
ஜீவன் சம்பந்தமா? ஜீவன் எப்படி தேவை வந்தது?
முக்தி! அடைவது எது? யார்?
(B) விதேக முக்தி! என்பது தேகம் முக்தி அடை
யாதே! தேகத்திற்கு முக்தி கிடையாதே!
அது வெறும் ஜடம் தானே? அப்படி இருக்க
விதேக முக்தி யாருக்கு? விதேக முக்தி கொடுப்
பது யார்? அதை பெறுவது யார்?

மேலும் அவர் கூறும் போது:- 39

சந்நியாசம் என்பது பாப காரியுக்காகவும் **கர்மாவின்** பிரவர்த்திக்காகவும் இங்கு பயன்பட்டு வருகிறதென்று உணர்கிறோம். நிவர்த்தி மார்க்கம் இல்லையெனும் கடைப்பிடிப்பதிலும் கடைப்பிடிக்க முடியவில்லை.

வைராக்கியம்:- அறிவின் மயமான கோவிந்தா, நல்ல பயனுள்ள கேள்வியையே கேட்டாய்? பதில் கவனமுடன் உணர்க.

(A) கேள்வி:- ஜீவன் முக்தி என்றால் என்ன?

பதில்:- ஆத்மாவுக்கு பந்தமும் இல்லை. மோக்ஷமும் இல்லை. ஆனால் ஆத்மாவை மூடி இருப்பது **ஜீவ** போர்வையாகும். அந்த ஜீவ போர்வை என்பது **மனத்திரை** ஆகும். அதாவது **ஜீவ** கர்த்தத்துவம் ஆகும். ஜீவ கர்த்தத்துவம் என்றால் **நான்/எனது** (அஹங்கார அதிகார ஆசக்தி அபிமான) உரிமை உடைமையால் பற்றிய நிலையாகும். இதுவே ஜீவ போர்வை என்ற மனத்திரையாகும். இப்படி இம் மனத்திரையால் ஆத்மாவை மூடிய தன்மையால், ஆத்மாவை **பந்தஜீவன்** என பேசப்படுகிறது.

மேலே கூறிய இத்திரை விலகுவதையே, **ஜீவன் முக்தி** என பேசப்படுகிறது.

(இடைமறித்தான் கோவிந்தன்.)

புண்ணிய பாவம்! இணைந்து பிணைந்து (0+0)
ஒன்றானதே சரீரம்.
இவை முடிந்தால் சரீரம்
முடிந்து விடும் இது உண்மை.
இச்சரீரத்தில் உயிர்
என பிராணன் (வாயு)
இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.
மனம்! விந்து என்ற பெயரில் ஆடிக் கொண்டிருக்கிறது
ஹா! அவ்விந்துவை வைத்து ஆட்டிக் கொண்டிருக்கிறது.

கோவிந்தன் :- ஆமாம் பாபா! பேசப்படுகிறது! பேசப்படுகிறது! என கூறுகிறீர்களே அப்படி என்றால், இது உண்மை இல்லையா?

வைத்தியம் :- மனம் படைத்தோர்க்கு உண்மையே. **அறிவு** உடையவர்களுக்கு பொய்யே.

மனதிற்கும் அறிவிற்கும், பலமடங்கான விளக்கம் இருக்கிறது. அதை தெளிந்து உணர்க.

கோவிந்தன் :- அப்படியானால், இது பெரும் குழப்பமாக அல்லவா இருக்கிறது பாபா? ஜீவன் முக்தி என்றால் என்ன?

வைத்தியம் :- கோவிந்தா! கவனம் தேவை.
மனமே! நான்! என்றல்! எனது! விடாத தன்மையினால், மனமே! பந்த ஜீவன் என ஆகிறது.
அதாவது, ஜீவ கர்த்தத்துவங்களால் மனமே ஜீவன் ஆகிறது.
ஆகவே இந்த மனமே! **ஜீவன்**! என்ற பெயர் பெறுகிறது.
ஆகவே **மனோநாசத்தையே**! ஜீவன் முக்தியென, ஞானிகள் சொல்வர்.

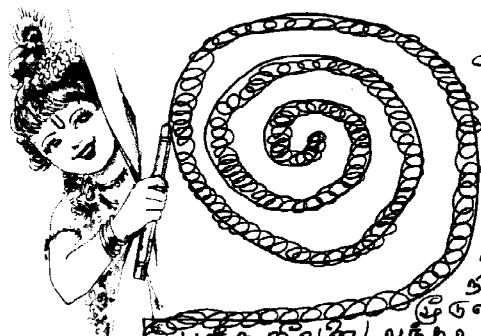

ஆத்ம ஞான விசாரணையால்
மனோநாசம்
ஆணவ மட்டம்
ஜீவன் முக்தி பெற முடியும்
அப்படி ஜீவன் முக்தி பெற
விழிப்பால் முன் கூறிய
நிலையில் மனத்தினையால்
இருண்டு ஜீவன் என ஆன
பந்த ஜீவன்! அந்த உயிர் என்ற பிராணனது
தீர்வாகனமாக இருந்து கொண்டு, பந்த ஜீவனே

இதன் உட்கருத்து யாது எனில்?
மனம்! அழிந்தால், மறு கணம் அம்மனமே
அறிவு! என ஆகிவிடுகிறது. மனம் அறிவு
என ஆன நிலையில், ஸ்ரீ ஸத்குரு அருளும் பிரம்மண்ம
பாவனை எனும் பிரம்மார்ப்பணம்! அந்த அறிவை
பேரறிவு! என ஆக்கிவிடுகிறது. அறிவே,
பேரறிவு ஆன நிலையே, ஜீவன் முக்தி ஆகும்.
அப்படியானால், ஜீவன் என்ற பதமானது ஆன்மா
இல்லை. மனமே! ஜீவன் என்ற பத அர்த்தம்
பெறுகிறது.

கோவிந்தன் :- ஆமாம் பாபா! உங்கள் வாக்குப்
படி, மனமே அறிவாகி. அவ்வறிவே பேரறி
வாகி விடுகிறதென்றால். அப் பேரறிவும் எப்படி
மேலே போனதோ, அப்படியே கீழே இறங்காதா?
கீழே இறங்காது என்பதற்கு, என்ன உத்தரவாதம்?

எல்லோரும் :- என்ன கோவிந்தா! இப்படி பாபாவிடம்
விதண்டா வாதமான கேள்வியை கேட்கிறாய்?
அவர் சொன்னதை அப்படியே நம்ப வேண்டும்.

ஆதி என்ற (42)
புதுவினையுடன்
இணைந்து அப்புண்ணிய
பாபவினைக் கேற்ப
வேறொரு **கருவறை**!
யின் சேர்க்கை. ஜீவன்களை
அடைந்தாலன்றி கருவறை
வாசம் நீங்காது. பிராணன்
ஓர் வாகனமே யன்றி அது முக்தியைப் பெறவில்லை.
ஆத்மஞானமே ஜீவன் முக்தி! ஆகும்.

கோவிந்தன் :- அதெப்படி நம்பமுடியும் நீங்கள் எல்லாம், தலையாட்டி பொம்மைகள். அதனால் ஆமாம்சாமி! போடுவீர்கள். எமக்கு அது பழக்கம் இல்லை. பாபமென்ன சொல்கிறீர் என்று பார்க்கலாம்?

வைத்தியம் :- எழுந்து சென்று கோவிந்தனை தட்டிக் கொடுத்து வண்ணம் பலே கோவிந்தா! பலே பலே! நீ நல்ல **அறிவாளியே**!

கவனமாக கேள்.

(A) பஞ்சபூதங்களை, உண்டு பண்ணியது **மாயா**!

(B) அதில் நாமரூபங்களை ,, **மனம்**!

(C) அப்படி உண்டாக்கிய நாமரூபங்களை! நான் எனது! என உடைமை உரிமை பாராட்டியது மனமே! இதனால் **தோஷ**! குணங்கள் தோன்றி, அது புண்ணிய பாப வினையென மனதை பிடிக்கிறது.

(D) நான்! எனது! என நாமரூப ஜகஜீவர்களை பார்த்தால் மனம் மயங்கும்.

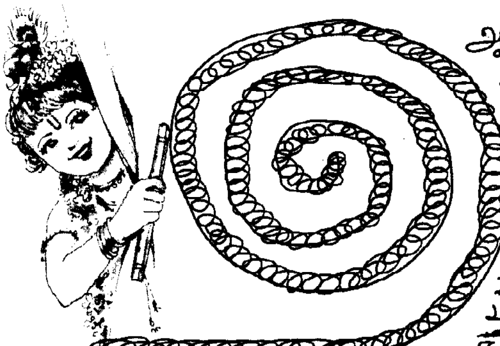

ஆத்மா = பிரம்மம் பொருள். மனம் = ஜீவன்.

மனம் தம் எண்ண போர்வையினால் ஆத்மாவை மூடிய தன்மையால் மனமே! ஜீவன் என ஆனது. ஆத்ம ஞான விசாரத்தினால் மனோமயக்கம் போன்றவை நாசமானதும் ஆகவே அதை ஜீவன்முக்தி! என்று பேசப்படுகிறது. ஆத்மாவிற்கு ஜீவன் முக்தி இல்லை. மனதிற்கே ஜீவன் முக்தி ஆகும்.

இதுவே **ஜீவமயக்கம்!** ஆகும்.

நான்! எனது! விட்டறிவில் பார்த்தால், ஜீவமயக்கம் இல்லையென்பதை விட மனமே இல்லை என்றாகி விடும். எப்படி என்றால்? சிப்பியால் வந்த வெள்ளி! கயிற்றில் வந்த அரவம்! கட்டையில் வந்த கள்வன்! கல்லில் வந்த நாய்! மரத்தில் வந்த யானை! ஆகிய இவை அனைத்தும்,

உற்று உணருமிடத்து!

எப்படி இல்லாது ஒழிந்து போகுமோ? திரும்ப திரும்ப பார்த்தாலும், பலமுறை, எப்பிரயத்தனம் வைத்து அம்பிராட்டியினால் தோன்றிய நாமரூபங்கள் எப்படி வரஇயலாதோ! வர முடியாதோ! அதேபோல் இல்லாது ஒன்றிய **மனமோ! அறிவோ!** நாமரூப ஜகத்காதிகளோ! அவற்றின் ஆதாரமாக சொல்லும். ஈஸ்வ ரா தி க ளோ! வந்ததும் இல்லை. இருந்ததும் இல்லை. மறைந்ததும் இல்லை. இருப்பது மண்ணாகிய பரமே! பரமாகிய நானே! நானாகிய பரமே! இது சத்தியம்.

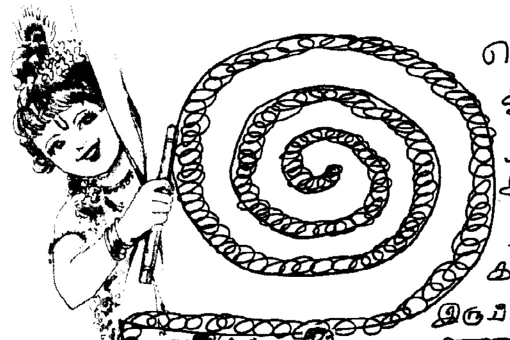

வெளி இடங்களுக்கு இவ்வேளை ஸத்ஸங்க சஞ்சாரம் செய்யும்போது ஆங்காங்கே இருப்பவர் கருமம் பக்குவ ஆத்மாவாக இருப்பதனால் இதமாகவும்! ஸ்பரிசமாகவே! எந்த வைத்தியம்:- ஜீவன்! என்றோ! இப்பவே இப்போ காவலாகிய பரமே! பரமாத்மா (ஈசன்) என ஆனது. பரமாத்மாவே ஆத்மா! என ஆனது. அந்த ஆத்மாவை மனம்! திரையிட்டு மூடிய நிலையில், மனமே விளையாடியது. அப்படி விளையாடும் நிலையில், அது (ஆத்மா+மனம்) ஜீவன்! என்று பேசப்படுகிறது. நான்! ஜீவனல்ல! யாம்! ஆத்மாவே! என்ற விசாரணையால், மனம் மறைந்தது. அறிவாகிய ஆத்மா! (சூரியன் மேகத்திடம் இருந்து விடுபட்டது போல்) தான் தானாய் பிரகாசிக்கிறது, இதை, ஜீவன் முக்தி என பேசப்படுகிறது.

கோவிந்தன்:- பலே பாபா! பலே பலே! இது போதும் பாபா! இது அறிவு பூர்வமான விளக்கமாகும். இது கற்பனையின் யுக்தி பூர்வமான விளக்கம் இல்லை. பலகாலம் ஏற்பட்ட சந்தேகம், இந்த விநாடியே! தீர்ந்து விட்டது பாபா! பாமர பாமரன்! இனி விதேக முக்திக்கு விளக்கம் தாருங்கள் பாபா?

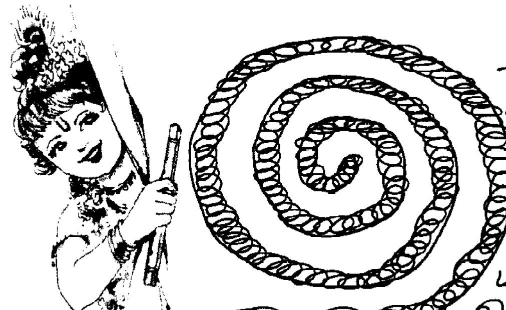

தடங்கலும்! (45)
தடையும்!
இன்றி இப்போதுள்ள
நிலையில் அனைவரும்
காண்பதற்கு இப்பத்தி
ரிக்கை **தாஸ்!**
இரகமோ? ஏதோ இதை
மறைத்து இக்காரியம் செய்கிறது என்ற
உணர்வோ?

கேள்வி:- விதேக முக்தி என்றால் என்ன?

பதில்:- விதேகமுக்தி என்றால், தாவம் முக்தியை அடையும் நிலை. ஆனால் **வினைகளுக்கு!** (புண்ணியபாபத்திற்கு) முக்தி என பொருள்படும். அதாவது புண்ணிய பாப சம்பந்த, மின்மையே தாவம் ஆகும். இனி ஒரு தாவம்! இல்லை என்றால் புண்ணிய பாபம்! இல்லையென்றே பொருள்படும். இங்கும் **மனதை!** வைத்தே இது பேசப்படுகிறது.

மனமே (மன எண்ணமே) புண்ணியபாப வினையாகும். இம்மனமும், பிராரப்த வினையை வைத்தே, உடல் ஆட்டி வைக்கும். அதேபோல் இம்மனமே! ஆகாமிய வினையையும், சேகரித்து மறுஜன்மாவுக்கு, வழி வகுத்துக் கொடுக்கவும் செய்யும். இதை உணர்ந்தால், உண்மை விளங்கும்.

(A) **கண்டா!** உன் உடலாகும்.

(B) அரிசி&பருப்பு உன் **வினை!** ஆகும்.

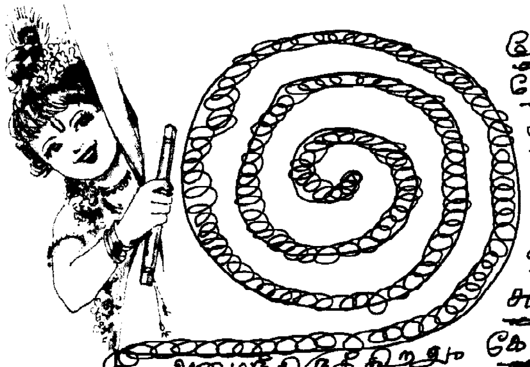

46

தோன்றுவதில்லை
யோகமாயாவின்
ரகசியம்! அந்த
அளவுக்கு முன்னும்
பின்னும் பாதிக்காமல்
இயல்பாகவும்! அதி
சுலபமாகவும்! அபயமாகவும்!
கோஷிக்கின்றசி காய்
அமைந்திருக்கிறது
தோஷி அரவணைப்பது போல் அரவணைத்துக் கொள்கிறது.

ஸ்விட்ச்! மின்சாரம் ஸ்ரீபகவான்! ஆகும்.

மெயின் பாக்ஸ்! ஸ்ரீவர சொரூபம் ஆகும்.

மின்சாரம் உள்ள, ஸ்விட்ச் இல்லாமல், கிரைண்டர்
ஓடாது. அதேபோல், எண்ண மனம் இல்லாமல்
அரிசி பருப்பு இல்லை. இல்லையானாலும்,
அதைப் போலவே, எது எது இருந்தாலும்,
மெயின் பாக்ஸ்! இல்லையானால்,
எதுவும்! இல்லை என்பதே ஸத்தியம்.

எது
எதுவும், இருந்தும் இல்லாததே!
என்பதும் ஸத்தியமே!
முடிந்த முடிவாக கூறுவது: விதேக முக்தி!
மனை! நாசத்தினால் ஜீவன்! முக்தி!
ஜீவன் முக்தி என்று மனோநாசத்தினால் (ஸின்
இல்லாத தன் ஸ்வயமால்) அது விதேகமுக்தி
என மனம் படைத்தோரால் பேசப்படுகின்றது.
அறிவுடையோருக்கு விஷயமும் விதேகமுக்தியும் இல்லை.

மனம் மறைந்தால் (47)
ஜீவன் முக்தி!
ஆகவே இங்கு ஜீவன்
முக்தி என்பது, மனதின்
தோல்வி ஆகும். வினைகள்
நாசமானாலன்றி, விதேக
முக்தி இல்லை. வினை அழிந்தலே
விதேக முக்தி ஆகும். இது சர்வார்ப்பணத்தால்
தான் முடியும்.

மனமே ஜீவன்!
ஜீவனே மனம்! சிறப்புப் பார்வை.

(A) ஜீவன் முக்தி:— இது **மனதின்** முக்தி ஆகும்.
இது **மன**! மயக்கத்தின், **விழிப்பு**! ஆகும்.
இது மனத் **திரை**! அழிவின், நீக்கம் ஆகும்.
இது **மனம்** அறிவாகி! அறிவு பேரறிவாகும்!
நிலையாகும்.
எண்ணத்தால் **நான்**! ஜீவன் என ஆன மனம்,
அவ்வெண்ணம் ஒழிந்து **யாம்**! ஆத்மா என ஆன
ஜீவன் முக்தி நிலையாகும்.

(B) விதேக முக்தி:— இது முவினையும், அழிந்த நிலையாகும்.
நான்! என்னால்! எனது! என அறியாமையால் புரிந்த
வினைகள்! எல்லாம் நீயே! எல்லாம் உன்னால்! எல்லாம் உனது
என்ற, **சர்வார்ப்பணத்தால்**!
புண்ணிய பாபம் நசித்து, மண்ணுலான தாவரம் மண்ணே
ஆகி (பரமே ஆகி) திரும்ப எழாதிருக்கும் நிலையே
விதேக முக்தி ஆகும் என ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வர்.

புண்ணிய பாப
வினைகள்
(அரிசி பருப்பு வகைகள்)
சேகரிப்பது **மனம்**!
மேலே கூறிய வைகளை
அரைப்பது (அழிப்பது)
கிரைண்டர் என்ற தாவஷம்
அரிசி பருப்பு! கிரைண்டர்! மட்டுமே

ஹரி:- ஹே அன்பான பாபா ஜீ! நாங்களும், உம் போன்று, ஸ்ரீபகவான் தர்ஸனமும்! அவன் பூரண திருவையும்! பெற்றபின் தான்? மனம் அழிவாகி! அறிவு, பேரறிவாகி! ஜீவன் முக்தி! பெற முடியுமா?

வைத்தியம்:- இந்த **சந்தேகம்**! உனக்கு ஏன்? பகவான் காட்சி நீ பெற விரும்பினாயா ஹரி?

ஹரி:- கோவிந்தராவாவது, ஸ்ரீமுருகன் காட்சி பெற்றவருக்கும். அவருடைய உருக்கம்! ஏக்கம்! கண்ணீர் தாரை தாரையாக கொட்டுவது! சிவசமயம் ஒப்பமே **பரவசம்**! முருகா! முருகா என, புலம்புவது! அடிக்கடி தாங்களைப் போன்று, சிரிப்பது இவைகளின், வைத்து உணருமிடத்து, அவர் ஓர் **பக்தர்**! என்றும்; அத்வைத உணர்வு நிலையால், அவர் ஓர் **ஞானி**! என்றும், உணர முடிகிறது.

(வைத்தியம் இடைமறித்து)

வைத்தியம்:- **நீயும்** ஓர் பக்தனே! ஓர் ஞானியே! ஸ்ரீபகவத் தர்ஸனம் பெற்றவனே! யாம் ஸ்ரீபகவத்

இ ருந்தால் போதாது.

மந்த்ரம் 49

பரம் ஞானம்
ஸ்ரீபகவான் ஸ்வேச்சை
இல்லாமல் அரிய பெரும்
புண்ணியபாபம் அறாத
முடியாது என்பதே ஸத்தியம்.
ஒன்று இல்லாமல் ஒன்று இருந்தாலும்,
ஒன்று இயங்காமல் இருந்தாலும் பிரயோஜனம் இல்லை.

தரிசனம் பெறவில்லையே என்ற சந்தேகமே உன் எதிரியாகும்.

ஹரி:- எப்படிப்பா? ஸ்ரீபகவானைக் காணவில்லை, கண்டோம் என, எப்படி நம்புவது?

ஸைக்கியம்:- கோவிந்தனைப் அடிக்கடி தரிசனம் செய்கிறாயா? இல்லையா?

ஹரி:- ஆமாம் கோவிந்தனை, தினமும் தரிசனம் செய்கிறேன். அவனை தரிசனம் செய்தால், ஸ்ரீபகவத்தரிசனம், செய்ததாகி ஆகாதென்ன?

ஸைக்கியம்:- (பலமாகவே சிரித்துவிட்டது) குழந்தாய் ஹரி! ஸ்ரீபகவானை! தரிசனம் செய்வதை விட, அவனை தரிசித்த மெய் அன்பர்கள் தரிசனம் பண்மடங்கு சிறப்பு வாய்ந்ததாகும். இதை எம் பிரபு கிருஷ்ணன் (கண்ணன்) கீதையில் அழுதவாக் காலும் அதேபோல் ஸ்ரீபகவான் சேவையை விட, ஸ்ரீபாகவத சேவை, மிகமிக உயர்ந்ததாகும்.

யத் பாவம் தத் பவதி!

எப்படி இருக்க வேண்டுமென்றும்? (50)

யாம் பந்த ஜீவனல்ல

இயற்கை நியதியில்

யாம் ஸ்ரீ பகவானே!

ஆகவே மறைமுகமானவை

மயக்கம் எமக்கில்லை. அறிவின் ஸ்திரத்

தன்மை எம்முடையதே

இதுவரை, அமைதியாக கேட்டுக் கொண்டிருந்த கோவிந்தன்! **முருகா! முருகா! முருகா!** என அவர் எழுந்து, கைகளை மேலே தூக்கிய வண்ணம், ஆடி கூத்தாடினார். கண்களில் ஆனந்த பாஷ்பம் கரைபுரண்டு ஓடியதும் சிறிது நேரத்தில், தாமே அமைதி பெற்று! அடங்கி! புன்முறுவல் முகத்தில் தவழ! அமர்ந்து! **மௌனத்தில்** சென்று விட்டார்.

வைத்தியம்:- ஹே அன்பான ஹரி! ஸ்ரீபகவத் தர்சன பாக்கியம், முன்ஜென்மாவிலேயே பூர்த்தி ஆகியிருந்தாலும்,

இச் ஜென்மாவில் தேவை யாவை?

ஹரி:- அதை எப்படி உரைமுடியும் பாபாஜி?

வைத்தியம்:- இயல்பான **அடக்கமும்! பக்திஞானஅனுபவவைராக்கியம்!** தொட்டவுடன் பற்றிக் கொண்டாலும்! **வேகம்!** அடங்கி ஆத்மா படபடப்பு இல்லாமல் இருந்தாலும், இயல்பான அமைதி இருந்தாலும், அவர் முன்ஜென்மாவில்

51

இயக்கமற்ற **ஆன்மா** வும் யாமே! இயக்கமுற்ற **மண்ணாகிய!** பருவும் யாமே. அசைந்து நாமரூபங்களும் யாம் அல்லவம். அசைந்து நாம ரூபங்களின் இருப்பு எம்முடையதே என இருக்க வேண்டும்.

வைத்தியம்:- ஸ்ரீபகவத் தர்சனம்! பெற்ற பாக்கிய வான் என, உரைக்கவேண்டும். மேலும், தெய்வம் மனுஷ்யாணம்! தெய்வம் தோன்றுதுவன்! என்றும் இச் சத்திய வாசகம், **இரண்டும்** நிதர்சன உண்மை வாக்கியங்களாகும். இது இக் **கலி!** யுகத்திற் கென்றே கொடுக்கப்பட்ட மனமந்திரமென்றும் மகா வாக்கிய மென்றும். சொல்லலாம் ஸ்ரீபகவானே! **அனைத்து நாமரூபவேஷம்!** அணிந்து கொண்டு, அந்தந்த ரூபங்களின் வினைகளை! அனுபவித்துக் கழித்திருந்து **மனதின்** நிலையில் உணர்ச்சி வசப்பட்டு பார்த்தால், இதை கண்டிப்பாக உணர முடியாது. **அறிவின்!** நிலையில் நாம் **அடங்கி மெய்!** உணர்வின் நிலையில், உணர்ந்தால், அவசியம் உணர முடியும். இதன் அடிப்படையே, **பக்த பாவம் தத்த பலம்!** ஆகும்.

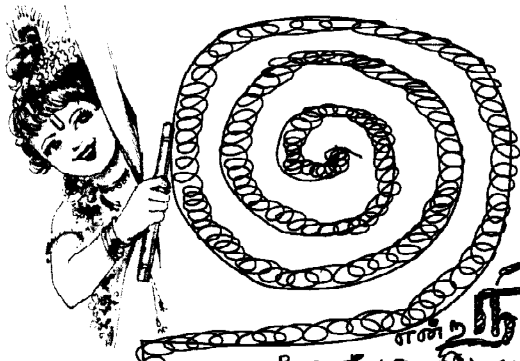

உண்மையை 52

பாவனையாவீ!

நாகரீக பாவனைசெய்கால்

நகரவாசன்

என்று **நரகவேதனை**யாகு

முடியும் என்பது ஸ்ரீமஹான்களின் அனுபவ வாக்கியமாகும்.

இங்கு **தத்பவதி** எதைக் குறிக்கிறது என்கிறீர்?

தத்பதம் என்பது ஸ்ரீபரமாத்ம சொரூபமாகிய

ஈசன் (ஸ்ரீபகவான்) நினையாகும். அப்படியானால்

உன்னை பரமாத்மாவாகவே, பாவனை பண்ணுவீர்;

சிந்தித்து சிந்தித்து அவ்வமே ஆவாய்.

பாவித்து பாவித்து பரமே ஆவாய்

என்ற வாக்கிய வாசகம் உறுதி நிச்சயம் ஆகும்.

அதைப் போலவே, உன்னை **ஆத்மாவாக**

பாவனை பண்ணினாலும் நீயே ஆத்மா என ஆவாய்.

அதைப் போலவே உன்னை பரம் பொருளாக பாவனை

பண்ணினாலும் **பரம்** பொருளும் நீயே ஆவாய்.

ஆனால் உன்னை, ஓர் மந்திரவாதியாகவும் **நாஸ்திகன்** என்ற

தேசத்துரோகியாகவும் பாவனை பண்ண வேண்டாம் என்று

உன்பாதம் பணிந்து வேண்டுகிறோம்.

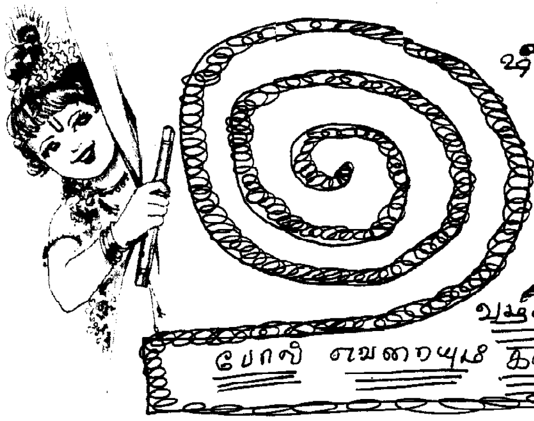

ஷியாமின் ஓர் வாசகம்:- (53)

நீங்கள் சற்று வித்தியாசமாகவே இருக்கிறீர்கள்:-

நடை :- பழக்க வழக்கத்தில் உம்மைப் போல் எவரையும் கண்டதும் கேட்டதும் இல்லை.

ஷியாம் :- எம் அருமையான ஆனந்தபாபா, ஓர் சிறிய கேள்வி கேட்கலாமா?

வைத்தியம் :- தாராளமாக கேள் ஷியாம்.

ஷியாம் :- வேத சாஸ்திரங்களோ, அதனுடன் அதிக வேதாந்த நூல்களோ, மற்றும் தற்கால முற்கால ஸ்ரீ அத்வைத மஹான்களும் காலாதீத பரசொரூபத்திற்கு பிரம்மம், என்றும் பரம் என்றும், நீங்கள் சொல்லும் (தேவதேச வர்த்தமானம்)

10 நீங்களும், அதை விளக்கமுடியாதென்றும், மௌனம் சாதித்து அதை விளக்கிறீர். அது எச்சில் பட்டுப் போகவில் என்றும், எந்தவித விளக்கமோ, உவமானமோ, கொடுக்காதிருக்க, தாங்கள் மட்டும் உங்கள் மடல்களில் வெட்ட வெளிச்சமாக, அனைவரும் படிக்கவும், உணரவும்,

உடை:- (54)
அவதூத நிலை
எளிமையான ஸ்வய அனுபவம்.

பாவனை:-
கனிந்த பக்தியின் முதிர்ந்த அனுபவ ஞானம்.

உள்ளுணர்வியலில் மண்! கனிமண்! பாண்டம்!
என்றும், மண்! பொன்! ஆபரணம்! என்றும்!
மண்! பாறை! உளிசுத்தியல்! சிற்பம்! என்று
இயலில், வடிவங்கள் என்றும் விளக்கம்
கொடுக்கிறீர்களே, இது எப்படி பொருந்தும்?
ஆணவங்கள், அனைத்திலும் சாறு!
வித்தியாசமாகவே! இருக்கின்றீர்கள்.
சொல்லிலும்! செயலிலும்! அதன் அனுபவத்திலும்
உண்மை போல ஒருவரை!
எவரும் பார்த்ததும் இல்லை, கேட்டதும் இல்லை.
என உணர்ந்தவர்கள்! சொல்வர்.
ஆனால் ஓர் உண்மை என்னவென்றால்? மேலே சொல்லிய
மூன்று விளக்கங்களையும் அறிவு! உடையவர்
ஏற்கிறார்கள்! மனதை (பக்தி & வைராக்கியம் அஹங்காரம்)
உடையவர்கள் ஏற்க மறுக்கின்றனர்.

மண் அல்ல ஆனால்
மண்ணின் உவமானமே!
மிகமிக பொருத்தமானதே.

55

உ புராண

பேருண்மை
கிளமிகமிக
எளிமையாகவும்
தெள்ளத் தெளிவாகவும்
மறு கேள்வி கேட்காமல்
ஒத்தும் நியதியால் பழைய
நியதியால் உணரும்
விளக்கம் நிறைந்ததும்.

இதில் ஓர் பேருண்மை! என்னவென்றால்?
அம்மூன்று விளக்கங்களிலும்! காவாதீர்
பரா செம்பொருள்! அகளவஸ்து பிரம்மத்திற்கு!
மண்ணையே! உவமானமாக
கொடுக்கிறீர்கள். அது செயலற்ற ஒன்றாக
இருப்பதால், உதவாது! உதவ முடியாது! வெறும்
மண்! என்பது, பிரமாண உண்மையென,
தெளிவாகிறது. இவைகளை வைத்து உணரும்படித்து,
நாங்கள் பாமரன் அல்ல என்பது உறுதி!
எம் கேள்வியாவது? அவ்வது

(A) நாங்கள் யார்? எதன் அம்சம்? ↑
எவர் அம்சம்?

(B) இப்படி அரிய பெரிய தகவல்களை,
உங்களுக்கு கொடுப்பவர் யார்? அவ்வது எது?

(C) வேதாந்த! ஸித்தாந்த! வேத, ஸாஸ்திர!
பண்டிதர்கள்! இதை ஏற்கார்!!!

மெய்! அறிவுடையோர், இதை ஏற்பர்!!!
(பேரறிவுடையோர்) இதன் கேள்வி?

உ

எந்த அனுபவ ஞானியும்
உண்மை
எளிதில் புரிந்து
கொள்ள முடியாத
ஓர் திரை!
யோக மாயா ஹனி!

மறைவு
இவைகளை கொண்டவரை
காண்பது கலியில் அரிதாகும்.

கதை ஆதாரமாகக் கொண்டு, இப்படி
அரிய பெரிய கருத்துக்களை, வெளியிடுகிறீர்?

D இதனை யாருக்கு? எதுக்கு? என்ன லாபம்?

இந்த எம் அருமை பாபா! இது பற்றி இங்கு மட்டுமல்ல?

ஹரிமாயா! வாசகருக்கும்! மற்றும்
அனைத்து உலக மானிடருக்கும் ஆத்ம
ஞானுபவம்! பெற துடிப்பவர்களுக்கும்
இச்சந்தேகம் உள்ளது. அனைத்துலக, அனைத்து
பக்தை! ஆன்மாக்களுக்காகவும் இந்த
நான்கு கேள்விகளுக்கும், சுருக்கமாகவும்!
எளிமையாகவும் வாக்கு & வாழி!
வடிவில், விளக்கம் தர வேண்டுமென்று தாங்கள்
பாதம் பற்றி, அனைவரும்! வேண்டுகிறோம்
பாபாஜி!

Abode of Love

You Are Everything!